

ที่ อว ๘๑๐๗/๐๐ ๓๕๖

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ. ลาดยาวบางแสน ต.แสนสุข
อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการอบรมหลักสูตร “อาชีวเวชศาสตร์พื้นฐานสำหรับแพทย์” รุ่นที่ ๙

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/ ผู้อำนวยการสถานพยาบาล/ หัวหน้าส่วนงาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายละเอียด โครงการอบรมหลักสูตร อาชีวเวชศาสตร์พื้นฐานสำหรับแพทย์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ใบสมัครเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จัดโครงการอบรมหลักสูตร “อาชีวเวชศาสตร์พื้นฐานสำหรับแพทย์” รุ่นที่ ๙ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ในระหว่าง วันที่ ๑ มิถุนายน – ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี เพื่อให้แพทย์ผู้เข้าอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับอาชีวเวชศาสตร์ สามารถวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บจากการทำงาน ประเมินปัญหาสุขภาพ วางแผนติดตามผลการดูแล พัฒนาแนวปฏิบัติทางการแพทย์และคุณภาพการดูแลสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพได้ โดยมีอัตราค่าลงทะเบียน จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท สามารถสมัครได้ตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้แพทย์ผู้เข้ารับการอบรมในสังกัดหน่วยงานของรัฐสามารถเบิกค่าลงทะเบียนจากต้นสังกัดได้ตามระเบียบของกระทรวงการคลังฯ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และหน่วยงานภาคเอกชน และอื่นๆ สามารถเบิกได้ตามระเบียบของหน่วยงาน เมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา

ในการนี้คณะแพทยศาสตร์ ขอเรียนเชิญแพทย์ในสังกัดของท่านเข้ารับการฝึกอบรมและประชาสัมพันธ์โครงการดังกล่าว โดยส่งใบสมัครมาได้ที่ e-mail: kamonwanp@buu.ac.th หรือ โทรสารหมายเลข ๐-๓๘๓๘-๖๕๕๗ ระบุถึง คุณกมลวรรณ พาสีก โครงการอบรมอาชีวเวชศาสตร์ฯ รุ่น ๙ งานบริการวิชาการและวิจัย สำนักงานคณบดี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๐-๓๘๓๘-๖๕๕๔ ต่อ ๒๔๐๑, ๒๔๐๒ ตามวันเวลาที่ระบุข้างต้นนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์พิสิษฐ์ พิริยาพรณ)

คณบดีคณะแพทยศาสตร์

โครงการบริการวิชาการ
เรื่อง “การอบรมหลักสูตรอาชีพเวชศาสตร์พื้นฐานสำหรับแพทย์
รุ่นที่ ๙ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓”

๑. ชื่อโครงการบริการวิชาการ เรื่องการอบรมหลักสูตรอาชีพเวชศาสตร์พื้นฐานสำหรับแพทย์ รุ่นที่ ๙
(Fundamental Occupational Medicine for Physicians)

๒. ผู้รับผิดชอบโครงการ ฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
โดยมอบหมายให้ งานบริการวิชาการและวิจัยเป็นผู้ดำเนินงานหลัก

๓. คณะกรรมการบริหารโครงการ

๑. คณบดีคณะแพทยศาสตร์	ที่ปรึกษา
๒. ที่ปรึกษาคณบดีคณะแพทยศาสตร์	ที่ปรึกษา
๓. รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต	ที่ปรึกษา
๔. รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสมจิต พุกษะริตานนท์	ประธานกรรมการ
๕. รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย	รองประธานกรรมการ
๖. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๗. รองคณบดีฝ่ายโรงพยาบาล	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์กิตติ กรุงไกรเพชร	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงมยุรี พิทักษ์ศิลป์	กรรมการ
๑๐. นายแพทย์อโณทัย จัตุพร	กรรมการ
๑๑. ดร. เวธกา กลิ่นวิชิต	กรรมการ
๑๒. ดร. สรร กลิ่นวิชิต	กรรมการ
๑๓. ดร. พวงทอง อินใจ	กรรมการ
๑๔. นายศกดิ์ชาย มุกดาเสถียร	กรรมการ
๑๕. นางสาวสุกัญญา ยิ้มใย	กรรมการ
๑๖. นายนฤตย์ คุ่มยา	กรรมการ
๑๗. นางสาวคณิงนิจ อุลิมาศ	กรรมการ
๑๘. นางกมลวรรณ พาลี	กรรมการและเลขานุการ
๑๙. นางสาวสมหญิง บู่แก้ว	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐. นางสาวจุฑามาศ เขียวอร่าม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๔. หลักการและเหตุผล

การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community: AC) ในปี พุทธศักราช ๒๕๕๘ โดยได้ลงนามข้อตกลงทางการค้าเสรีในอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ส่งผลให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็วการเติบโตทางเศรษฐกิจนี้ทำให้เกิดการจ้างงานทั้งในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม สร้างรายได้จำนวนมาก แต่จาก

สภาพแวดล้อมและปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากการทำงานในระยะเวลาหนึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชากรวัยทำงานด้วยเช่นกันกระทรวงแรงงานจึงได้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพของลูกจ้าง และส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๑ การตรวจสุขภาพ ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงโดยแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมด้านอาชีวเวชศาสตร์หรือที่ผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์และจากสถิติสำนักงานประกันสังคมพบว่าสถานการณ์การเกิดโรคจากการทำงานและอุบัติเหตุต่าง ๆ ตลอดจนความซับซ้อนของการเกิดโรคและการวินิจฉัยโรคที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการประกอบอาชีพมีมากขึ้น

และปัจจุบันในประเทศไทย มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีวเวชศาสตร์ ทั้งสิ้น ๑๒๙ คน (ข้อมูลจากสำนักงานเลขาธิการแพทยสภา ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔) ซึ่งเป็นแพทย์ที่สามารถปฏิบัติงานได้จริงไม่ถึงครึ่งเนื่องจากบางท่านอายุมากและเกษียณจากการทำงาน และบางท่านเป็นผู้บริหารและนักวิชาการ ทำให้แพทย์ผู้ปฏิบัติงานในสภาพจริงมีน้อย และขาดแคลน รวมทั้งปัจจัยด้านความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญของบุคลากรสาธารณสุขด้านอาชีวอนามัย และแพทย์ผู้มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีวเวชศาสตร์ และเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม พบว่า แพทย์จำนวนมากขาดองค์ความรู้ด้านอาชีวเวชศาสตร์ ทำให้ไม่สามารถวินิจฉัยสาเหตุการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานได้ และเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของแรงงานต่อจำนวนแพทย์เฉพาะทางด้านอาชีวเวชศาสตร์ พบว่า ในประเทศอังกฤษ มีสัดส่วน ๓.๒ ล้านคน : ๕๐๓ คน (๖,๓๖๐ คน : แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ ๑ คน) ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีสัดส่วน ๑๓๐ ล้าน : ๓,๕๑๘ คน (๓๖,๕๙๒ คน : แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ ๑ คน) สำหรับประเทศไทย มีสัดส่วน ๑๐ ล้านคน : ๑๒๙ คน (๗๗,๕๒๐ คน : แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ ๑ คน) ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่เพียงพอต่อความต้องการ และหากมีการเคลื่อนย้ายทุนมนุษย์และรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จะทำให้ทวีสภาพปัญหาหนักยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สถานพยาบาลจำนวนมากในประเทศไทยยังไม่มียุทธศาสตร์บริหารจัดการที่คำนึงถึงอาชีวอนามัยและไม่ได้สนับสนุนให้แพทย์เรียนรู้ด้านอาชีวเวชศาสตร์ ทำให้ผู้ใช้แรงงานหรือผู้ประกอบอาชีพ จำเป็นต้องแสวงหาแพทย์ที่มีความรู้ ทักษะและความเชี่ยวชาญดังกล่าวเพื่อวินิจฉัยความเจ็บป่วยของตน ดังนั้นจากสถานการณ์การดำเนินงานด้านอาชีว - อนามัย อาชีวเวชศาสตร์ และเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม ผลกระทบจากนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ ทิศทางการเปลี่ยนแปลงในการสนับสนุนงบประมาณเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการจัดบริการสุขภาพ การมุ่งเน้นพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และการจัดตั้งศูนย์กลางการศึกษา วิชาการ และงานวิจัย (Academic Hub) และผลกระทบจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจ ASEAN ส่งผลต่อสมรรถนะและบทบาทของโรงเรียนแพทย์ที่ต้องเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการเพื่อรองรับนโยบายและยุทธศาสตร์ดังกล่าวเป็นการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการพัฒนาด้านการจัดการศึกษา วิชาการ และพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยด้านอาชีวอนามัย อาชีวเวชศาสตร์ และเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม เป็นการยกระดับมาตรฐาน ขยายกำลังการผลิตแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีความเชี่ยวชาญ และมาตรฐานการบริการด้านอาชีวอนามัย อาชีวเวชศาสตร์ และเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่เทียบเคียงระดับนานาชาติ มีความต่อเนื่องและพัฒนาอย่างยั่งยืน

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพในการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ให้มีความรู้ความสามารถด้านอาชีวเวชศาสตร์เพื่อนำไปประยุกต์ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่แรงงานและประเทศชาติได้โดยตรงอีกทั้งขยายเป้าหมายการฝึกอบรมเฉพาะแพทย์ที่ประจำสถานประกอบการ คลอบคลุมไปยังกลุ่มแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีวอนามัย ในสถาบันและองค์กรต่างๆ เพิ่มขึ้นจึงได้ประสานงานกับกลุ่มองค์กรแพทย์ด้านอาชีวเวชศาสตร์จากสมาคมโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทยกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานประกันสังคม มหาวิทยาลัย ร่วมวางแผนจัดการอบรมแพทย์อาชีวเวชศาสตร์หลักสูตรระยะสั้นขึ้น เพื่อเป็นการตอบสนอง

ความต้องการของประเทศและ สถานประกอบการที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การอบรมนี้เป็นการพัฒนาศักยภาพแพทย์ด้านอาชีวเวชศาสตร์และสิ่งแวดล้อม ทำให้แพทย์สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัย ทั้งในสถานพยาบาลของภาครัฐและเอกชน เพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน วินิจฉัยโรค รักษาพยาบาล ตลอดจนการฟื้นฟูสมรรถภาพกลุ่มผู้มีความเสี่ยงจากการทำงานและผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. วัตถุประสงค์

๕.๑ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการตอบสนองและผลกระทบของการเจ็บป่วยทั้งทางกาย รวมทั้งจิตสังคมของผู้ประกอบอาชีพได้

๕.๒ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถวิเคราะห์ ประเมินปัญหาสุขภาพ วางแผน ติดตาม และประเมินผลการดูแลผู้ประกอบอาชีพ ทั้งด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ รักษา ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันการเจ็บป่วย การบาดเจ็บ และภาวะทุพพลภาพ ตลอดจนการฟื้นฟูสุขภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพได้

๕.๓ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถพัฒนาแนวปฏิบัติทางการแพทย์และคุณภาพการดูแลที่เป็นเลิศเพื่อการดูแลสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ โดยบูรณาการความรู้ทางอาชีวเวชศาสตร์ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ อาชีวสุขศาสตร์และความปลอดภัย

๕.๔ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนงานอาชีวอนามัย สำรวจ ประเมิน และบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดโรคจากการทำงานหรือเนื่องจากการทำงานได้ ตลอดจนรู้ข้อจำกัด รวมทั้งสามารถแสวงหาความร่วมมือจากสหสาขาวิชาชีพได้

๕.๕ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถถ่ายทอด เผยแพร่ ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม

๖. กลุ่มเป้าหมาย/จำนวนผู้เข้ารับการอบรม

แพทย์ผู้สำเร็จการศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิต และมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือ แพทย์ทั่วไป แพทย์ประจำสถานประกอบการ แพทย์ที่ประจำศูนย์บริการสาธารณสุข โรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความสนใจ **รวมทั้งสิ้นจำนวน ๕๐ คน**

การลงทะเบียน โดยการชำระค่าลงทะเบียน ๓๐,๐๐๐ บาท สมัครเข้าร่วมอบรม ภายในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ (เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับค่าอาหารว่าง อาหารกลางวัน เอกสารการประชุม ค่าเดินทางไปศึกษาดูงาน ค่าประกันอุบัติเหตุหมู่กรณีศึกษาดูงานนอกสถานที่) โดยโอนเงินเข้า บัญชีออมทรัพย์ ธนาคารกรุงไทย สาขามหาวิทยาลัยบูรพา ชื่อบัญชี “มหาวิทยาลัยบูรพา” บัญชีเลขที่ ๓๘๖-๑-๐๐๔๔๒-๙ พร้อมทั้งถ่ายสำเนาใบโอนเงิน เขียนชื่อ-นามสกุล/ หลักสูตร/ รุ่นของผู้สมัครด้วยตัวบรรจง และส่งโทรสารหมายเลข ๐-๓๘๓๘-๖๕๕๗ (ถึงคุณกมลวรรณ พาลี ก โครงการอบรมอาชีวเวชศาสตร์ฯ รุ่น ๙)

๗. ระยะเวลาในการฝึกอบรม

ระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายน – ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักสูตรการอบรม โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วย ๔ ชุติวิชา (modules) ได้แก่

ชุติวิชาที่ ๑ (Module I) พื้นฐานอาชีวเวชกรรม : คนกับงานและสิ่งแวดล้อม

ชุติวิชาที่ ๒ (Module II) โรคและการบาดเจ็บจากการทำงาน

ชุติวิชาที่ ๓ (Module III) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรคและการบาดเจ็บจากการทำงาน

ชุติวิชาที่ ๔ (Module IV) ระบบสุขภาพและการบริการอาชีวอนามัย

(เพิ่มเติมเนื้อหาเรื่องการประเมินความสูญเสีย ๓ วัน ณ โรงแรม กรุงเทพฯ และการอ่านฟิล์มโรคปอดนิวโมโคนีโอซิสตามมาตรฐานองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ณ สถาบันโรคทรวงอก) หลักสูตรผ่านการรับรองจากสมาคมโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทยแล้ว

๘. รูปแบบในการฝึกอบรม

วิทยากรผู้มีความรู้ความสามารถ จากหน่วยงานต่างๆ ได้แก่

๘.๑ คณาจารย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

๘.๒ คณาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

๘.๓ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานด้านอาชีวเวชศาสตร์ทั้งภาครัฐและเอกชนภายนอก มหาวิทยาลัยบูรพา

๙. สถานที่อบรม

๙.๑ อาคารสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน จังหวัดชลบุรี

๙.๒ โรงแรม ณ กรุงเทพมหานคร

๙.๓ สถาบันโรคทรวงอก

๙.๔ สถานที่ศึกษาดูงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

๑๑. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑๑.๑ แพทย์ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความสามารถด้านอาชีวเวชศาสตร์และสิ่งแวดล้อม

๑๑.๒ แพทย์ผู้เข้ารับการอบรมสามารถวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการตอบสนองและผลกระทบของการเจ็บป่วยทั้งทางกาย จิตสังคมของผู้ประกอบอาชีพได้

๑๑.๓ แพทย์ผู้เข้ารับการอบรมสามารถวิเคราะห์ ประเมินปัญหาสุขภาพ วางแผน ติดตาม และประเมินผลการดูแลผู้ประกอบอาชีพ ทั้งด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ ถ่ายทอด เผยแพร่ ความรู้ รักษา ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันการเจ็บป่วย การบาดเจ็บ และภาวะทุพพลภาพ ตลอดจนการฟื้นฟูสุขภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพได้

๑๑.๔ แพทย์สามารถบันทึกข้อมูลต่างๆ ด้านอาชีวอนามัยได้ถูกต้อง

๑๑.๕ ดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนงานอาชีวอนามัย สำรวจ ประเมิน และบริหารจัดการ ความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดโรคจากการทำงานหรือเนื่องจากการทำงานได้ ตลอดจนรู้จักจำกัด รวมทั้งสามารถแสวงหาความร่วมมือจากสหสาขาวิชาชีพได้

๑๑.๖ หน่วยงานภาครัฐ เช่น สำนักประกันสังคม กองทุนเงินทดแทน กรมสวัสดิการ และสถานบริการสาธารณสุข มีแพทย์ที่สามารถดำเนินงาน ให้คำปรึกษา แนะนำ และสนับสนุนงานอาชีวอนามัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ